

ପଢ଼ିଦାନୀ
ଓ
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତୁତି

ଶ୍ରୀ ଅତୁର ସାଧୁଶ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ରଚିତ ଓ ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ

ଶ୍ରୀମାନ୍ ବାହ୍ମାନିଧି ସାଧୁଶ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଂଶୋଧିତ

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପାଢ଼ୀ
ଶାରଦା ପ୍ରେସ୍, ବ୍ରହ୍ମପୁର (ଗଞ୍ଜାମ)
୧୯୩୧

ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦ / ୦

ଓଁ ଚତୁସ୍ତତ୍

ଭାଲମାନେ ଏହି ଅମୂଲ୍ୟରତ୍ନ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତୁତି
ଝଣିକ ନେଇ ଜୀବନର ସାର କରନ୍ତୁ । କାହିଁକିନା
ଯାଏ ! କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀରେ ଶିଖରତ ଓ କାନ୍ଥ ବ୍ରହ୍ମଯାଏ
ସ୍ୱର୍ଗାଧିପତି । ତାହାଙ୍କର ସ୍ତୁତି ପଠନ କରିବା
ଅମୃତମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ । ଭବ ।

ସ୍ୱାମୀନାଥପୁରୀ ନମଃ

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ତୁତି

ନମସ୍ତେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋ ବୈଭୂଷ୍ୟ ବାସିନୀ ।

ଅରସ୍ତୁ ପଦନେ ଗୋ ଚରୁତ୍ର ଦୟିନୀ । ୧ ।

(ଜୟ) ଜୟ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ କୋଳେ ଥାଉ ।

ଜଗତଜନକୁ ପତି ଦେବାକୁ ବୁଲୁ ଥାଉ । ୨ ।

ଜୟ ଜୟ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋ ଶ୍ରୀରାମେଷୁ ସତୀ ।

ଏ ଘୋର ବିପତ୍ତୁ ମତେ ଉଦ୍ଧାର ଜଗନ୍ନାଥ । ୩ ।

ଜୟ ଜୟ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେବ ବିହାରଣୀ ।

ଅତି ଅତଙ୍ଗେ ଡାକନ୍ତ ଶାପ୍ତା ଚଣ୍ଡାଳୁଣୀ । ୪ ।

ସେତେ ଦୁଃଖରୁ ତାହାକୁ ଦେଲୁପେ ଉଦ୍ଧାର ।

ଧନ ଜନ ରହରେ ତା ପୁର ଗଲ ପୁର । ୫ ।

ଏ ବିପତ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ବୋଲି ଭୁମ୍ପେ ।

ଅତି ଅତଙ୍ଗେ ଡାକନ୍ତ ନଗୁଣ ବସୀ ଲବେ । ୬ ।

ନମସ୍ତେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋ ପଦ୍ମାନାମ ବହୁ ।

ପଦ୍ମେ ଜନଙ୍କର ମାଗୋ ଗୁହାର ଶୁଣୁଥାଉ । ୭ ।

ମହାଘୋର ସଙ୍କଟରେ ଅଛି ମୁହିଁ ପଡ଼ି ।

ଦିବାନଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରା ନାରେ ଯାଉଅଛି ସଜୀ । ୮ ।

ବିପଦଭଞ୍ଜନା ବାନା ଉଡ଼ାଉ ବିଜଗତେ ।

ବିପଦାର୍ଥବରୁ ମାଗୋ ଉଦ୍ଧାର କର ମତେ । ୯ ।

ନମସ୍ତେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋ ଅରସ୍ତୁ ବରଦାନୀ ।

ବିନୟେ ଡାକନ୍ତ ବାରେ ଘେନ ମୋ ଦୟିନୀ । ୧୦ ।

ଏଦୁଃଖ ସାଗରେ ମୁହିଁ ଭାସୁଅଛି ମାତ ।

ଭୁମ୍ପ କୃପାବଳେ ନରଖିଲେ ଦେଲି ଦତ । ୧୧ ।

ନମସ୍ତେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପାତ୍ର ନିଧି ।

ବିପତ୍ତୁ ଉଦ୍ଧାର ମୋତେ ଜଗତେ ରଖ ଶାନ୍ତି । ୧୨ ।

ମଦା ବିପଦାର୍ଥବରେ ଭାଷୁଅଛୁ ମୁହିଁ ।
 ଡାହୁକରବାକୁ ମୋତେ ସାଦା କେହି ନାହିଁ । ୧୩ ।
 ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀପଦରେ ମାଗୋ ବଳାଉଛୁ ଅଶା ।
 ନିଷ୍ଠେ ଉଦ୍ଧରିବେ ବୋଲି କରୁଛୁ ଭରସା । ୧୪ ।
 ତୁମ୍ଭ ପ୍ରସନ୍ନରେ ମାଗୋ ଦରିଦ୍ର ରଜା ହୋଇ ।
 ତୁମ୍ଭ ଅପ୍ରସନ୍ନେ ରଜା ଦରିଦ୍ର ହୁଅଇ । ୧୫ ।
 ତୁମ୍ଭେ ନରଖିଲେ ମାଗୋ ଏଦାନ ଜନକୁ ।
 ନିଷ୍ଠେ ଗଲି ଧରି କେହି ନାହିଁ ରଖିବାକୁ । ୧୬ ।
 ଶ୍ରୀଚରଣେ ଅଶା କରି ଭାଷୁଛୁ ଦୁଃଖରେ ।
 ତୁମ୍ଭପରି ଦୁଃଖନାଶିନୀ ଆଉ ଏ ସଂସାରେ । ୧୭ ।
 ଜୟ ଜୟ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋ ବିପଦ ଭଞ୍ଜନ ।
 ବିପଦକାଳେ ଡାକିଲେ ଉଦ୍ଧାର କରୁ ପୁଣି । ୧୮ ।
 ସଙ୍କଟନାଶିନୀ ମାଗୋ ଦୟାକର ମୋତେ ।
 କର ପ୍ରସାଦ ମାରୁଛି ତୁମ୍ଭ ପାଦଗତେ । ୧୯ ।
 ଗ୍ରାହଣଠାରୁ ଚଣ୍ଡାଳ କାଟପରିଯନ୍ତେ ।
 ତୁମ୍ଭପତି ନଖାଇ ଅଛୁକେ ଜଗତେ । ୨୦ ।
 ତୁମ୍ଭ ଦ୍ରୋହ ଜନେ ମାଗୋ ଅର୍ଥ ନିମ୍ନଲ ।
 ଯେତେ ଅରଜିଲେ କେତେ ପେଟ ନପୁଲେ । ୨୧ ।
 ନମସ୍ତେ କମଳା ମାଗୋ ଅତି ଦୟାବତୀ ।
 ସ୍ତ୍ରୀବର ଜଙ୍ଗମ କାଟ ଅଦି ପାଳୁ ନିତି । ୨୨ ।
 ଜୟ ଜୟ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋ କରବାରେ ଦୟା ।
 ଏଦାନ ଜନରେ ମାଗୁ ନକରଗୋ ମାୟା । ୨୩ ।
 ତୁମ୍ଭ ଦୟାବଳେ ମାଗୋ ଦରିଦ୍ର ଜନର ।
 କିଦୁଃଖ ଅବା ଅଉ ସବୁ ସୁଖ ତାର । ୨୪ ।

ତୁମ୍ଭ ଦୟା ବିନେ ମାଗୋ ବହୁ ଦୁଃଖ ପାଇ ।
 ଚଣ୍ଡାଳ ହୁଅଇ ଅର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ନମିଲଇ । ୧୫ ।
 ତତେ ନରଜଇ ମାଗୋ ସଂସାରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାଣୀ ।
 ଦରିଦ୍ର ହୁଅଇ ବହୁ ଦୁଃଖ ପାଏ ପୁଣି । ୧୬ ।
 ପ୍ରାତଃରୁ ଉଠି ଯେ ତୋର ନାମକୁ ସ୍ମରଇ ।
 ଧନଜନ ଚତୁରେ ସବୁ ସୁଖିହୋଇ । ୧୭ ।
 ଧନଜନେ ଅଶା ନକରି ଯେ ସ୍ମରଇ ।
 ସକଳ ପାପନାଶି ବୈକୁଣ୍ଠେ ବସଇ । ୧୮ ।
 ନମସ୍ତେ କମଳାମାଗୋ ସାନର ଦୁଃଖିଣୀ ।
 ନମସ୍ତେ କମଳା ମାଗୋ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଘରଣୀ । ୧୯ ।
 ବ୍ରହ୍ମା ହରି ତୋର ପତି ଖାଇଯେ ବଞ୍ଚନ୍ତି ।
 ଦେବତାମାନେ ତୋର ପତିରେ ସୁଖିହୋନ୍ତି । ୨୦ ।
 ଶୁଣିଅଛୁ ଅହୁରି ପୂବର ତୋ ଚରିତ ।
 କୃଷ୍ଣ ବଳରାମ ଖାନ୍ତି ତୋର ପତି ଭ୍ରତ । ୨୧ ।
 ମା-ସର ମାସର ରୁରୁବାର ଦିନ ।
 ଜଗତେ ପଡ଼ି ଦେବୀକୁ କଲୁତୁ ଭ୍ରମଣ ୨୨ ।
 ଶ୍ରୀଅତାଗ୍ରୀକୃଣୀ ଘରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲୁ ।
 ତାର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଫେଡ଼ି ଧନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲୁ । ୨୩ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ବଳରାମ ଅଧିବାର ବେଳେ ।
 ଚଣ୍ଡାକୃଣୀ ଘରେ ଉନ୍ନ ଦେଖିଲେ ତୋତେ ଡୋଲେ
 ଭଲକି ଧକାନ୍ତି ତୋତେ ଦେଲେ ଘରୁତାଇ ।
 ସମୁଦ୍ର କୂଳେ ଉଥାଏ ତୋ'କିଲୁ ତହୁଁ ଯାଇ । ୨୪ ।
 ତୋ ବିହୁନେ ରମକୃଷ୍ଣ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଲେ ।
 ତୁମ୍ଭେ ଦସ୍ତଟେକ ଅର୍ଣ୍ଣ ଦେବାରୁ ଖାଇଲେ । ୨୫ ।

ହଟି କମଳନା ମାଗୋ ହଟି ଗଥାଇଲୁ ।
 ସେତେବଡ଼ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦରଦୁ କରାଇଲୁ । ୩୭ ।
 ତୋ ବିହୁନେ ସଂସାରେ ଅଜ୍ଞ ବେ ବଢ଼ିଅଛି ।
 ତତ୍ତ୍ୱଦ ଭୁବନେ ତୋର ଯଶ ପୂରିଅଛି । ୩୮ ।
 ସ୍ଥାନ ଅରଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଡାକୁଛି ଭୁମ୍ଭୁଙ୍କୁ ।
 ଅରଣ୍ଡ କାଳରେ ସାହା ହୁଅ ଏଦାନକୁ । ୩୯ ।
 ଭୁମ୍ଭେ ନରଣ୍ଡିଲେ ମାଗୋ ହୋଇଲୁ ଅନାସ୍ତ ।
 ଜୀବନ ଗନ୍ଧକ ନିଶ୍ଚେ କହୁଅଛି ସତ୍ୟ । ୪୦ ।
 ଦୋଷ କରୁଥିଲେ ମାଗୋ ମମାକର ଦୋଷ ।
 ଏ ଆଦର୍ଶ କାଳେ ମାଗୋ ନବର ମନେ ରେଷ ।
 ନଳନା ପଦରେ ଜଳ ଯେତେ ଟଳମଳ ।
 ଅସୁ ନୋହୁଛି ମୋ ମନ ବାଦ ହୁଁ ଚଞ୍ଚଳ । ୪୧ ।
 ବରୁକି କରବ ମାଗୋ ବୁକି ଦଶୁନାହିଁ ।
 ଶେଷକାଳେ ତୋର ପଦେ ମତି ଅଛି ଦେଇ । ୪୨ ।
 ରଖବା ନରଣ ମାଗୋ ଲଗାଇଛି ଅଶା ।
 ନିଶ୍ଚେ ଉଦ୍ଧରବ ବୋଲି କରୁଛି ଭରସା । ୪୩ ।
 ଗରବଗଣନା ମାଗୋ ଗବ୍ବୁ ନସହୁ ।
 ଗବ୍ବେ କରଇ ତାର ଗବ୍ବ ରୁଦ୍ଧଦେଉ । ୪୪ ।
 ତାକୁ ମହା ଦୁଃଖରେ କରୁଛି ଅତଳ ।
 ପୁଣି ତୋତେ ସ୍ମରଇଲେ ମିଳେ ଅନୁଜଳ । ୪୫ ।
 ବିଶ୍ୱରୁ ମୁହିଁ ଅବା କରବାରୁ ଗବ୍ବ ।
 ସବ୍ବେ ପକାଇ ମୋର ଗବ୍ବ କଲୁ ଖବ୍ବ । ୪୬ ।
 ଏବେ ତୋର ପଦେ ମାଗୋ କରୁଛି ପ୍ରମାଣ ।
 ସଂରକ୍ଷ ପିତାଙ୍କ ମୋର ପୁରୁଷ ମନସ୍ତାମ । ୪୭ ।

ନମସ୍ତେ ମେଲ । ମାଗୋ ନମସ୍ତେ ପଦ୍ମାଳୟା ।
 ଏ ବିପଦ ଚାଲେ ମାଗୋ ଦୁଅ ମୋତେ ସାହା ।
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡପାଳନା ମାଗୋ ମହୁମା ମହାମେରୁ ।
 ନମସ୍ତେ ନରପ୍ରୀୟାଗୋ ଯେଉଁ ଏ ସଙ୍କଟରୁ । ୫୦ ।
 ନମସ୍ତେ ଇନ୍ଦ୍ରା ମାଗୋ ନମସ୍ତେ ଲେବମାତା ।
 ମା'ବୋଲି ତାକୁଛୁ ମୁଁ ନଶୁଣୁ ବାରତ୍ତା । ୫୧ ।
 ଏବିପଦ ଚାଲେ ଯେବେ ନନ୍ଦେରୁ ମୋତେ ସାହା ।
 ଜାଣିବି ନିଶ୍ଚୟ ମୋହଠାରେ ନାହିଁ ଦୟା । ୫୨ ।
 ଏଜୀବନେ ତିଳେ ଅଛି ନାହିଁ ମୋର ଅଶା ।
 ତୁମ୍ଭ ପଦପାଦେ ମାଗୋ କରୁଛୁ ଭରସା । ୫୩ ।
 ସଂକଟ ଯେଉଁରୁ ଯେବେ ସଂସାରେ ସୁଖ ଦେବ ।
 ତୋ ନାମକୁ ରକ୍ତି ମଲେ ସଂସାରୁ ତରବ । ୫୪ ।
 ଏ ଦୁଇ କଥା ମାଗୋ ମନବାଞ୍ଛା ମୋର ।
 ରଖ ଅବା ମାର ଅବା ଶୀଘ୍ର ଯାହା କର । ୫୫ ।
 ବିଳମ୍ବ କଲେଟି ମାଗୋ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ନାଶ ।
 ଦାସ ଦୁଃଖରେ ଭାସିଲେ ଲଭିବି କି ପୌରସ । ୫୬ ।
 ଦୁଃଖ ଭୁବାରଣୀ ବୋଲି କହିଲି ନିଶ୍ଚୟ ।
 ରଖ ନରଖ ମୋ ମନୁ ଲେଟି ସଂଶୟ । ୫୭ ।
 ଦୁଃଖ ଦେଲା ବୋଲି ମାଗୋ ନାହିଁ କିଛି ଭୟ ।
 ତୁମ୍ଭ ଅଭୟ ପଦେ ମୁଁ କରୁଅଛି ଲୟ । ୫୮ ।
 ଏସଂକଟ ଯଦି ମାଗୋ ନଦେଇ ଥାନ୍ତି ମୋତେ ।
 ତୋ ମହୁମା ବୁଝି ଏବେ ରଜନ୍ତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରେ । ୫୯ ।
 ଦୁଃଖ ଯଦି ନଥାନ୍ତା ରଜନ୍ତ୍ରା ବେ ନାମକୁ ।
 ପାମର ଦାନ ଅଶୁଭ ଡ଼ାନ୍ତେ କାହାକୁ ।

ଏକବି ଗୋପାଳ କୃତ

ନବାକ୍ଷର

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରାମାୟଣ

ଭାଷା ସଲେ

ଭାବ ମଧୁର

ମୂଲ୍ୟ ଏକଟଙ୍କା ଆଠଅଣା

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ

ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପାତ୍ରୀ

ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟର

ଶାରଦା ପ୍ରେସ୍

ବ୍ରହ୍ମପୁର (ଗଞ୍ଜାମ)